

Tyran-demon

28 lutego, godz. 19.15, Stary Teatr

„Gyubal Wahazar”, czyli bohater w czasach konsumpcji

„Gyubal Wahazar” to utwór z centralną postacią tyрана, bohatera charakterystycznego dla dramaturgicznej twórczości Witkacego. Tytułowy bohater to studium władzy odbitej w krzywym zwierciadle. Zawiera elementy karykatury społecznej, satyry na władzę, religię i ustrój społeczno-polityczny. Gyubal Wahazar jest absolutnym władcą kraju, którego granice wyznaczają również granice całego świata przedstawionego. Jego demoniczne, gwałtowne zachowanie oraz dyktatorskie zapędy pozwalają zaklasyfikować go jako tyрана – jednak o legitymizacji metafizycznej. Całość fabuły jest historią przewrotów na szczytach władzy oraz dramatów osobistych pojedynczych bohaterów-podwładnych. Wątki poboczne ilustrują związki władzy z religią, ówczesne teorie fizyczne i medyczne – robią to jednak w sposób karykaturalny. Pojawia się również motyw quasimistrzowski, ucieleśniony w oso-

bie dziesięcioletniej dziewczynki Świntusi Macabrescu.

Szczegółowe didaskalia są bogate we wskazówki reżyserskie i odsyłają do kompozycji scenograficznej, co pozwala na umieszczenie „Gyubala Wahazara” wśród dramatów mających realizować teorię Witkiewicza o czystej formie w teatrze.

Jak brzmią dzisiaj, w świecie zawładniętym przez konsumpcję, diagnozy Witkacego, który opisywał w swym utworze z 1921 roku świat w zupełnym rozpadzie? To pytanie zadają sobie twórcy spektaklu: Paweł Świątek – reżyser, Marcin Chlanda – scenograf, wraz z aktorami, czyli Iwoną Budner, Małgorzatą Gałkowską, Pauliną Puślednik, Małgorzatą Zawadzką, Ewą Kolasińską, Wiktorem Loga-Skarczewskim, Marcinem Czarnikiem, Adamem Nawojczykiem, Krzysztofem Zawadzkim.

Jolanta Ciosek

©P